

— Много добре те е вързалъ.

— Много добре ме е вързалъ, ама ти ще направишъ по-добре, ако ме развържешъ.

— Какво ще ми дадешъ, ако те развържа?

— Сега не мога нищо да ти дамъ, защото ме ограби разбойникътъ, но мога да ти услужа съ каквото поискашъ и да ти помогна въ всичко, кждетоти потрѣбвачуждапомощъ.

— Много добре. Ще ми дотрѣбвашъ. Пъкъ и да не ми трѣбвашъ, азъ ще те развържа.

И отвързало момчето дявола.

— Много добре направи, момченце! Всичката кръвъ бѣше нахлула въ главата ми. Сега казвай кжде отивашъ.

— Отивамъ въ близкия градъ, да си премѣря силитъ по съ великана, който е заробилъ всички и ги измъчва.

— Много добре си намислило, момченце. Но какъ ще си премѣришъ силитъ съ такъвъ великанъ? Той е много силенъ и свирепъ.

— Каквото и да става, тръгналъ съмъ, — отвърнало момчето.

— Добре. Така ми харесвашъ. А пъкъ азъ ето какво ще ти кажа: Ти ще успѣешъ. Великанътъ е много глупавъ.

— Глупавъ ли? Отде знаешъ?

— Зная това много добре, много е глупавъ, както всѣки великанъ. Ти мене слушай, какво ще ти кажа. — И дяволчето разправило на момчето какъ да надхитри и надвие великана.

Момчето пристигнало въ града.

— Защо си дошълъ? — попиталъ го великанътъ.

